

ACC. N:R M. 15271:1-12.

Landskap: Skåne Upptecknare: Yngeman Svensson, Lund
Härad: Oxie Berättare: Aug. Holmberg, Lockarp
Socken: Lockarp Berättarens yrke: f. d. smedmästare
Uppteckningsår: 1960 Född år 1881 i Lockarp

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Smeden. s. 1-12.

LUF 111

Min far var med
här i Lochary. Jag sjölv ville helst
bli handlare men det blev nu inte så.
När jag var 13 år gammal började
jag som lärling i fars smedja. Vi var
3 lärpojkar och en yrätt funder far.
Jag sjölv hade ingen fart kin de andra
lärlingarna hade 25 hrens fink. 50
andra och 75 hrens huds ärl de
hade ordan mal, loji och hi drätt
Här de började fink de var till finkern.
Vi bodde i en yrättkammare i smedjan
tillsammans med en dräng som
höll om jordbruket åt far, som
hade 24 hrenland jord.

Vi lärlingar fick de
baljer, vaver samt släffa. Pynline
ändrade. allt elken man blev var

Vi började halv sju på morgonen och
då skulle ungefär tåringen ha gjort upp
sitt i ärsjan. Innan tåret började
drack vi en ståt kopp kaffe. Kaffet
hölls i en stor kopparkittel som
hängde i en kätting över ärsjan.
Klockan halv 8 hade vi fullbordat en
halvtimme. Det var viktigt att man
gick i hus och undring när vi skulle
gå in och äta. Serätten gick först
och sedan tårnårens efter ålder. Serätten
skan upp brödet och skulle alltid ha
mat efter märken. Vi gick och fick vänta
till mitt. Man gick upp vid bordet
klockan tolv var det middag och vid
tre kaffearb. Under klockan fem
åt vi smalten och arbetsdagen av-
slutades med kvällsmat vid sju.

På tändgarna slutade vi 5, men då
skulle tändgarna göra i ordning i
medjan, vaktigen skulle grävas
och många på sin plats och golvet
skulle röjas.

Vi tändgarna stod ofta
och arbetade "fuskade" på kvällarna. Vi
sidda hinner och häskojärn och en
del andra smäraker, som vi redan
såldt och fick på så rätt en utkastant

Vi besökte vapnar. Det
fanns en vapnman, Rosenkvist,
här i Lohary, som gjorde hävskel till
vapnar. Vi gjorde alla besök till
vapnarna som ättor och fjäder. Det
var både äk- och karl vapnar vi besökte.
Bådens använde mycket äk vapnar
på den tiden. Man ättor till byghar

och till jullen. Den är älskade, som var
med använd, var riksvagnen. På
den satt man mitt emot varandra
i vapens tändning. Det var en
färdan om att ha färd, vapen och
redan. Men när man är färd,
så var det verkligen färd.

Vi skodde och många
härta. Far hade ett stort skott i
anslutning till medjan och man
kunde se in 5 härta på en gång.
Tredjårs lärlingen och gästerna skott
meda del skottingen. Vid skottingen
låg man färd i ber de gamla skott
med en bräcklång, sedan var hade
man hvarna d.v.s. jämnade till
den med en bräcklång och gästade
hvarna med en rasp. Så kunde

man garse till skona och spika fast
den. När man häffade sän men
använde man ett häffjärn. På den
tiden tog far i korna för nya skor
och 22 de för en anläggning. Sko-
verktygen låg i en skolada, och såg
ut som en gall. Bänderna fick
hålla upp själv vid skaringen. Sen
har jag inte varit med om gall
snida men däremot skor. Vi snidade
skor enbart på vintern och gjorde
så stora skor, att de räcker för hela
året. 1899 började far emellertid
kopa även skor.

1902 genomgick jag
huvudskolskolan i Åhus. Jag var
fickor och huskällnings-sällskapet
betalade kornen för mig. Där fick

man bl. a. läse mig härens anställning,
sjukberättelse av olika slag och vanliga
skrivningar. Efter hustruns fick man ett
betyg. Mina betyg var så bra, att
jag fick erbjudande att gå på en
skola i Dresden för instruktionsunder
Men jag accepterade inte, mest därför
att jag inte kunde lyha.

Efter hustruens skolan
arbetade jag ett tag i en lantbruksskola
i Västervik, men det var dåligt betalt,
och jag tog därför arbete på Lundbergs
mekaniska verkstad i Linnehamn. Vi
arbetade där mycket med sätillämpnings-
arbete. Jag arbetade sedan en tid på
verksamheten i Linnehamn. En
ingenjör vid namn Hallgren försökte
övertala mig att följa med till Kina

där Skanska Cement hade anläggning-
arbeten. Där blev smältbid sjuk och
jag måste överge dessa planer. Jag var
i stället buren att återvända till
Lohary. 1914 övertog jag smedjan efter
far. Smedjan var ny, byggd 1905. För
smedja och jordbruk betalade jag 28000
kronor.

1913 dog vi in kraft och
skäm i smedjan. Jag hann run ihop
att det köptes in en liten julaffär
(dagen innan julaffären) och då var det
kört. I och med att vi fick kraft köpte
vi del nya maskiner. De gamla
båtarna sogs ut och hästar sålles
in. Dessutom installerade vi bormaskin,
svan, smärghelshiva och fjäderhammare.
Då kunde man ha under antal

arbete anställda. Där till var om jag
undertäckt och mycket. Vi svarade på alla
brev till vaparna.

När jag övertog medjan
hade jag en grävl och en lär jag an-
ställda. Bland när det var mycket
bränt om med reparationsarbeten anställda
jag tillfällig arbetskraft.

Voljarna här i slutet
av 1800-talet. Bindarna här bara
nära är senare. Bindarna dog mig
stort om bindaren. När den första
bindaren här till Locharyn här
det fullt av uppgifter för att se på
dena under verk. De första här från
Sverige. Vi fick en hel del reparationer
på dessa maskiner. Traktorn här jag
däremot inte haft något att göra med.

J slutet av 40-talet började
gummitjänsterna växa och användas. Jag
funderade ett tag på att börja bitverka
sådans vägar. För detta förklarades
emellertid att man hade elvet.
Såväl hade jag haft i många år sedan,
men det var inte det samma. Jag
tyckte emellertid f. var för gammal
för att göra en sådan investering. 1951
slutade jag som invid. Konbureauerna
får andra meddelanden var ibland. Suedjan
har sedan dess i olika klapper
används som lagelohal.

Hitt jordbruk hade jag
hvar till 1953 då det avvecklades ut.
Där jag samtidigt dess under verksam-
heten hade jag en därefter anställd
som mest hade jag 6 hel, 3 mynöt

1 tjur, 2 hästar och några svin

jag från Sveden i Mahmö. Samt hurså
Sveden var en bra man att handla
med. Han var mycket mån om
sinderna. En del järnhandlare däremot
var här syns till mot sinderna.

Får hade ärs hedd hos
järnhandlaren och det hade bänderna
hos får och så. Under mina fört är
var det och ärs hedd för att
sedan övergå till halv ärs hedd. Under
mina silt är som med skulle
räknas inga. betalar en gång i
kvartal!

Under får tid brukade vi
svida in det nya året. Man gick ut
i mudjan så för sol på ryggen.

malen. Stådet var utspäddt på herkar
 för att det skulle bli bättre ljud. Så
 slog man med 2 stöpper och en
 hammare. Fönster och dörrar var
 öppna för att ljudet skulle nå ut
 i kyrkan. När vi varit in på det nya
 året hade vi gott mat och glögg

På torsdagskvällen
 brukade vi gå med kv
 1907 bildades svedsmästar
 föreningen här i rödes Shane. Jag gick
 med först 1914. Det var jag
 sekreterare. Det var besvärligt att gå
 med de äldre svedsmästarna. Jag var oft-
 midt ute på söndagarna och försökte
 vässa svedsmästarna. Så fick man
 veta att man kunde. Vi besökte och
 järnhandlaren för att försöka få

den att behålla de nödhänsynsmedel
Vi ville bara meddela bästa En del
var mycket fattiga efter en arbets-
lös vinter.